

mindst her, hvor det drejer sig om et privatretligt Omraade, om de privatretlige Virkninger af en i Grundbogen for en offentligretlig Korporation fastslaaet Ejendomsret. Overfor denne Tanke kan man ganske simpelt nøjes med at henvise til, at endnu den Dag i Dag, 5 Aar efter Genforeningen med det gamle Land, er Grundbogsvæsenet bestaaende i de sønderjydske Landsdele, og dersom man overhovedet mente, at danske Love og danske Forhold uden videre kunde indføres i de sønderjydske Landsdele, vilde jo hele det meget omfattende Lovgivningsværk, der prægede Overgangstiden, aldeles ikke have været nødvendigt i det Omfang. Det er, forekommer det mig, en enestaaende Opfattelse, man her har af, at en Folkeafstemning, et statsretligt Højhedsskifte, i Virkeligheden ipso facto skulde have dybt indgribende Følger netop ogsaa paa det privatretlige Omraade.

Hvad selve det af Mindretallet stillede Ændringsforslag angaar, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) fremsatte. Der var et Øjeblik, hvor det saa ud, som om man kunde vente noget mere Forstaaelse, en noget større Imødekommen fra Flertallets Side overfor den Tanke, hvorpaa dette Ændringsforslag er opbygget. Naar vi er gaaet med til dette Ændringsforslag, skyldes det først og fremmest det stærke Ønske, der er fremsat fra Repræsentanter for over 100 Menighedsraad i Sønderjylland, saaledes som det allerede er omtalt. Principet om en Sogneafstemning om denne Lovs Indførelse kan der jo ud fra mange forskellige Betragtninger gøres Indvendinger imod, men vi har ment, at vi ikke kunde sidde det stærke Ønske overhørig, der er kommet fra de sønderjydske Menighedsraads Side. Jeg vil kun beklage, at selve Udarbejdelsen af Ændringsforslaget er blevet forceret saa overordentlig stærkt i Betragtning af, at man fra forskellige Sider i Udvalget meget ønskede at afslutte Arbejdet, bl. a. fordi enkelte af Udvalgets Medlemmer i de allernærmeste Dage skulde rejse til Udlandet. Jeg beklager det, fordi der utvivlsomt er Punkter i Ændringsforslagets Formulering, som kunde tiltrænge en nærmere Uddybning. Hvad f. Eks. angaar Affattelsen af de Regler, efter hvilke en saadan Sogneafstemning skulde foregaa, maatte de naturligvis nærmere udformes, eventuelt gennem en kgl. Anordning, hvor man med visse Ændringer kunde tage de Afstemninger til Forbillede, der findes i den sønderjydske Skolelovgivning med Hensyn til Oprettelsen

af tysksprogede Folkeskoleafdelinger paa Landet. Angaaende det næstsidste Punktum i Ændringsforslaget vil vi forbeholde os eventuelt senere at stille Ændringsforslag, der tager Hensyn til den Mulighed, at Præsten selv kunde ønske at drive Jorden, saa at der f. Eks. kommer til at staa i næstsidste Punktum: i modsat Fald skal fornyet Afstemning finde Sted hvert 8de Aar, og Menighedsraadet skal, saafremt Præsten ikke selv ønsker at drive Jorden, i Mellemtiden bortforpagte den for et Tidsrum af indtil 8 Aar, fortrinnsvis til mindre Jordbrugere.

Selve Hovedspørgsmaalet, som behandles i det foreliggende Lovforslag — det ønsker jeg at gentage ogsaa her ved anden Behandling —, havde vi fra vor Side ment det rigtigst at gøre til Genstand for en indgaaende Behandling i det Udvalg, der eventuelt maatte blive nedsat som Følge af Vedtagelsen af det Lovforslag, der staaar opført som næste Punkt paa Dagsordenen, thi dette Udvalg vedrørende Forholdet mellem Staten og Folkekirken vilde være i høj Grad egnet til at befatte sig med og nærmere at undersøge de forskellige vigtige juridiske Forhold, med hvilke det foreliggende Regeringsforslag efter vor Opfattelse er uforenligt.

Nis Nissen: Denne Sag er jo saa gennemdrøftet, at der sikkert ingen Grund er til at tale længe om den, saa meget mere som der jo ikke i det, der nu er fremført her, er fremkommet noget nyt; det er de samme Grunde, der stadig gaar igen, og jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke trække Tiden længe ud. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), at naar han siger, at vi maa have Tid til at faa de Hindringer ryddet af Vejen, som en aarhundredlang Særstilling har skabt, saa er det selvfølgelig rigtig, men i dette bestemte Spørgsmaal er der efter min Opfattelse ingen Hindring for straks at indføre den nugældende Lovgivning, der er ikke anden Hindring end den, at en Del af Befolkningen vil være utilfreds dermed, en anden Del vil hilse det med Glæde, og en Del af Befolkningen vil ogsaa være utilfreds, hvis vi ikke gennemfører den samme Lovgivning, som vi har i det øvrige Land. Der er intet i dette Spørgsmaal, som hindrer, at vi gennemfører denne Lovgivning, og jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at den Utilfredshed, som naturligvis — det maa indrømmes — vil være til Stede i visse Kredse, vil tabe sig hurtigere, naar vi med eet Slag gennemfører den Lovgivning, som vi har i det øvrige Land, nede hos os, end naar vi skal have dette Spørgsmaal